

K BOJOVÉ ČINNOSTI VEDENÉ V MĚSTSKÝCH AGLOMERACÍCH

Výzkumy vývojových trendů vojenských teoretiků uskutečňované k příští možné válce svědčí o tom, že totálně vedená válka bude méně pravděpodobná. Místo toho však poukazují na rostoucí možnosti vzniku omezených válek. Za jednu z pravděpodobných možností je považována nekonvenční válka. Je zdůrazňováno, že při tomto druhu vedení války budou zvláštní roli hrát nekonvenční formy vedení boje, při nichž budou použity pro tento účel speciálně vycvičené a připravené diverzní průzkumné síly. Základním způsobem jak ničit protivníka, bude narušit jej zevnitř, oslabit jeho týl dlouhodobým diverzním působením, sabotážemi, teroristickými akcemi atd.

Tyto úkoly jsou zakotveny v americkém strategickém pojetí "vzdušné pozemního boje 2000", v němž je předpokládáno působit na týl protivníka (mimo oblast vedené bojové činnosti) zvláštními vojsky, které jsou určeny k dezorganizaci obranného systému státu. Tohoto cíle lze dosáhnout zejména ničením politických, hospodářských a vojenských center, které jsou rozmístěny převážně ve velkých městských aglomeracích.

Nejpřipravenějšími silami k tomuto účelu u členských států NATO jsou:

- ve Spojených státech amerických AP-skupiny vojsk zvláštního určení (SVZU) a prapory 75. pěšího pluku Rangerů,
- ve Velké Británii 22. pluk SAS (Special Air Service).

Charakteristické je to, že uvedené síly mohou vést průzkumné diverzní činnost do hloubky od 700 do 4000 a více km.

Moderní technika, která je zavedena do výzbroje států NATO, zvláště vysoce přesné zbraně, má i svůj určitý vliv na přetváření kvality a průzkumné diverzní činnost. Až do té doby byla u vojsk zvláštního určení na pevném místě diverze, a pak teprve průzkum. Možnost účinně ničit cíle z velkých vzdáleností vysoce přesnými zbraněmi omezuje rozsah diverzních úkolů. Tím se v současnosti dostává do popředí činnost speciálních vojsk - vést průzkum a zjistit údaje o rozmístění důležitých objektů. (Jde o činnost "průzkumné diverzní").

Myslím, že by také v současnosti bylo vhodné přehodnotit názory, které se objevují ve vojenském tisku mající vztah k metodám diverzního působení na důležité objekty v městské aglomeraci. Lokální konflikty ukázaly, že jednou z metod takového působení mohou být diverzní výpady (vrtulníkové, padákové). Další metodou může být pronikání do objektů s využitím podzemních strukturálních řádů (kanalizačních, topárenských sítí atd.).

Uvedené metody umožňují využít momentu překvapení ve spojení s krátkým časovým úsekem, prudkostí činnosti umožňující vytvořit převahu v určitém místě a čase, aniž by došlo k vytvoření nezbytně nutné převahy.

K typickému boji s diverzní průzkumnými silami je veden protidiverzní boj, jehož součástí je útočná a ochranná obranná činnost, kterou je možné vést za různých podmínek.

Problematika vedení protidiverzní ochranné obranné činnosti (OOČ) za zvláštních podmínek má mnoho nejasností, které vyplývají především z nesprávné interpretace tohoto pojmu, a to vypracování porovnávacího měřítka podmínek "normálních" a "zvláštních".

Normální podmínky jsou charakterizovány zpravidla jako "městská zástavba, která převyšuje 50 % celkového povrchu terénu". Pojem "zvláštní" však se vyznačuje neobvyklostí nebo osobitostí. Změna výše uvedené kvality mimo danou mez již vede k oblasti funkčnosti zvláštních podmínek, dle nichž je urbanistická oblast definována jako určitý prostor (terén), jehož více než 50 % zástavby jsou města, sídliště městského typu, společně s komunikační, spojovací, kanalizační, vodovodní sítí atd.

S urbanistickým prostorem se pojí pojem aglomerace. Aglomerace (latinsky agglomero - koupím) je uskupení (nahromadění) obyvatelstva a zástavby v malém prostoru, které způsobuje jeho velkou urbanizaci. Vytváří nahromadění monocentrické zástavby. Je charakterizováno tím, že množství pracovních center včetně služeb se vyznačuje tím, že jedno z nich, např. střed (centrum) velkého města má dominantní charakter.

Porovnáním uvedených definic se lze přesvědčit o tom, že urbanistický prostor je pojem v širším slova smyslu, než je aglomerace.

Městská aglomerace má své zvláštní vlastní rysy. Základním je zástavba. Vzhledem k jejímu charakteru lze v městské aglomeraci určit následující typy: sevřená, táhlá, členitá, volná, rozptýlená, průmyslová, parky (zahrádky, hájky atd.), strukturální trativody.

Uvedené typy zástavby mají určitý vliv na specifiku vedené diverzní průzkumné činnosti protivníka, ale také na ochranné obrannou činnost uskutečňovanou vlastními vojsky.

V prostoru sevřené zástavby "nepřehledné" i kryté uličky, které mají charakter "úvozu", vytvářejí příznivé podmínky k vedení účinné činnosti a ochranné obranné. Krátké vzdálenosti mezi budovami, prolukami umožňují vést činnost malými jednotkami, zpravidla pěšími. Pozorování bude možné uskutečňovat na malou vzdálenost (30 až 50 metrů), obdobně i palbu. Navíc se však zde vyskytují výhodné podmínky pro organizování vícepatrového palebného systému. Minové překážky v rámci organizování ženijního zabezpečení (především protipěchotní) mohou účinně bránit pronikání speciálních skupin. K zamezení toho, aby protivník vedl průzkum, je nezbytné vyloučit přístup do té městské čtvrti, v níž objekt leží. V tomto prostoru jsou výhodné podmínky k organizování vícepatrového systému vedení palby a pokládání minových polí včetně signalizace.

Velká hustota kanalizační a teplovodní sítě může protivníkovi usnadnit, aby se mohl skrytě přemísťovat při uskutečňování diverze.

Prostor členité zástavby neumožňuje vedení protidiverzní činnosti. Velmi dobré podmínky pozorování terénu, které zde jsou, mohou usnadnit protivníkovi lokalizaci objektů. Terén v tomto prostoru ztěžuje organizování a bránění objektu, neboť nezabezpečuje silám a prostředkům ochrany dobré maskovací podmínky. Umožňuje však výhodné podmínky k organizování účinného palebného systému a budování ženijních překážek. Je nutné počítat s tím, že mohou vzniknout potíže při využívání prostředků rádiového a radiotelefonního spojení.

V prostoru volné zástavby vilového typu omezují vedení palby a pozorování stromy, ovocné i ozdobné dřeviny na 200 až 250 metrů. Tento terén umožňuje organizovat ochranu a obranu objektu i "neproniknutelný" palebný systém. Zvlášť výhodné možnosti vznikají při budování různých ženijních překážek a maskování.

Takový prostor také umožňuje uskutečnit manévry jednotkami a zabezpečí skrytě vést útočnou činnost. To, že zde nejsou vysoké budovy, usnadňuje organizovat a udržovat rádiové spojení a velení. Uvedené vlastnosti tohoto prostoru však mohou současně usnadnit protivníkovi vedení diverzních akcí.

Prostor nepravidelné zástavby má ze všech ostatních ty nepříznivější podmínky k vedení protidiverzní bojové činnosti. Její prostorově "otevřený" charakter poskytuje dobré podmínky k organizování pozorování a palebného systému na velkou vzdálenost (do 1 km a více). Také umožňuje organizovat silnou ochranu a obranu objektů včetně jejich posílení se široce pojatým ženijním vybudováním.

V tomto prostoru jsou také výhodné podmínky pro manévrování jednotkami útočícími na přístupech k objektům i zálohami, které mohou použít dopravní prostředky. Typ zástavby umožňuje zorganizovat spojení a velení. Vedení diverzní průzkumné činnosti protivníkem může být v tomto případě ztíženo.

Dobré podmínky k vedení bojové činnosti proti diverzi nastanou v prostoru průmyslové zástavby. Pozorování a palbu lze vést na vzdálenost 300 až 400 metrů. Široké ulice umožňují manévry jednotek vybavených dopravními prostředky. Zde působící jednotky budou mít výhodné podmínky pro vedení křížové palby z pater a boků, včetně budování ženijních překážek na určitých směrech. Poměrně nízká zástavba umožňuje spojení VKV, tedy i velení vojskům. Strukturální inženýrské sítě a podzemní zařízení, které v tomto prostoru jsou, budou využívány protivníkem při diverzi.

Prostor parků, hájů a zahrádek, to je takový terén, v němž je pozorování a vedení palby znemožněno pouze na několik metrů. Může posloužit pro krátkodobou zastávku speciálních a diverzních skupin. Takový prostor umožňuje organizovat léčky a skryté manévrování.

Strukturální tratě (inženýrské sítě), které jsou v městských aglomeracích, nemají větší vliv na dosah pozorování a vedení palby. Mohou však také znesnadnit manévry zálohami nebo naopak poskytnout protivníkovi výhodu v přemísťování při průzkumu nebo diverzi ve střežených objektech.

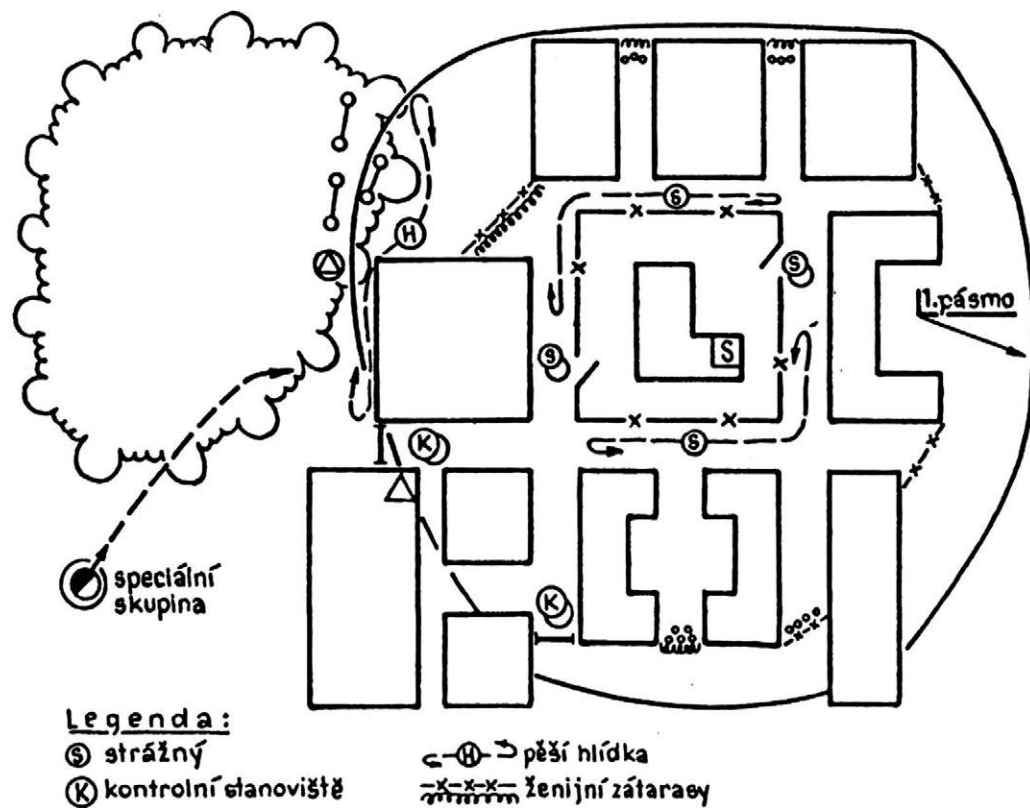
Jak již bylo řečeno, jedním z druhů **bojové protidiverzní činnosti je ochranné obranné činnosti**. Lze ji uskutečnit dvěma způsoby: ochranou, a obranou objektu. **Ochrana objektu** je souhrn opatření, který znemožňuje skrytý nebo maskovaný vstup nepovolaných osob do jeho prostoru. Cílem je zabezpečit pořádek a bezpečnost v objektu, působit proti diverzi nebo jiným projevům nepřátelské činnosti.

Obrana objektu je však charakterizována jako souhrn opatření, které zabraňují protivníkovi objekt prozkoumat, násilně ovládnout nebo na něm způsobit škodu. Účelem je nedovolit silám protivníka, aby se k bráněnému objektu dostaly a zničily ho.

Z uvedených definicí a cílů ochranné obranné činnosti je patrné, že k tomu, aby byla zabezpečena bezpečnost důležitých objektů, je nutné zničit průzkumné diverzní síly ještě před tím, než se do těchto objektů dostanou. Proto je nezbytné se snažit o to, aby byla ochrana a obrana organizována komplexně.

Při OČ může jeden z těchto prvků nabývat převahy nad druhým, což bude záležet na: stupni ohrožení objektu průzkumné diverzními silami, jejich důležitosti, rozmístění v různých druzích zástavby, silách a prostředcích, které jsou k dispozici k jejich obraně.

Vezmou-li se uvedené prvky v úvahu, uskutečňuje se **ochrana a obrana objektů (O+O)** pomocí obranné posádky (OP) v takovém složení, které jí umožňuje plnit samostatný úkol po delší dobu (několik dnů až týdnů) nebo strážemi.

Obr. 1

Ochrana objektu stráž je jedním ze způsobů, které lze použít v OČ v prostoru objektu - viz obr. 1. Její základní organizační složení a povinnosti jsou dány Řádem posádkové a strážní služby s určitými změnami vyplývajícími z konkrétních podmínek městské aglomerace. Stráž vyčleňuje stálá a pohyblivá stanoviště, zpravidla zdvojená.

Strážní střeží skrytým způsobem, maskování proti pozorovatelům protivníka a dalšími osobami. Pouze u přísně stanovených stanovišť (vjezdů brány, kontrolní stanoviště, směrníci atd.) je střežení vykonáváno zjevně.

Na ohrožených směrech a těch, která jsou výhodná k vedení palby (podél ulic, na náměstích, parcích atd.) jsou zřizována stanoviště vybavená kulomety. Všechna stanoviště mají stanovené sektory vedení palby tak, aby se křížily. Z každého stanoviště je zabezpečeno spojení s velitelem stráže a poplachové zařízení.

Na směrech, kde je obtížné vést pozorování (zakrytých) i snadno dostupných pro protivníka, je budován systém ženiných zátarasů, světelná a zvuková signalizace. Dle počtu technických prostředků, které jsou k dispozici, se stanoviště vybavují také zařízeními pro vedení pozorování těmito prostředky.

Navíc v prostoru objektu v městské aglomeraci jsou organizována pozorovací a kontrolní stanoviště, odposlech, léčky atd. Tyto prvky mají za cíl zabránit jednak, aby protivník nemohl prozkoumat objekt, a také, aby mu znemožnil vniknout nepozorovaně do objektu nebo uskutečnil nepozorovaně překvapivý útok.

Ochrana a obrana ochrannou posádkou je dalším způsobem vedení činnosti. Pod tímto pojmem se skrývá jednotka (i více pod jednotným velením), která má za úkol vést OČ, je schopna vyčlenit stráž ze svých sil, jednotku k vedení boje na blízkých přístupech i zálohu, která není slabší stráž. Pro posílení OP mohou být také vyčleněni vojáci různých odborností (ženisté, chemici atd.).

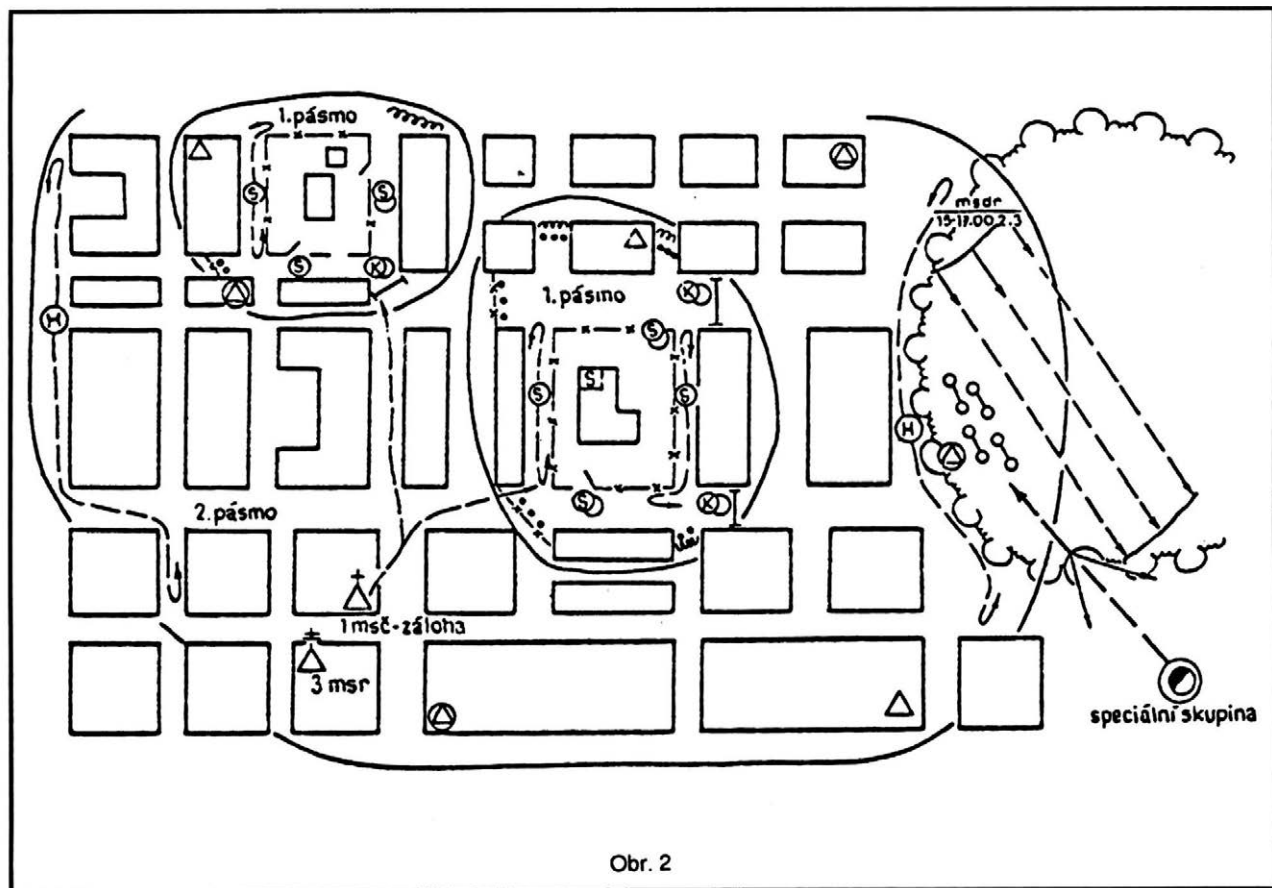
Posádka bude při plnění ochranné obranného úkolu vykonávat činnost v prostoru objektu (1. pásma) - viz obr. 2, na blízkých přístupech (ve 2. pásmu).

Činnost v prostoru objektu zahrnuje objekt i přilehlý terén se zástavbou do hloubky několika set metrů. Hustota zástavby omezuje pozorování a dosah palby, velká hustota obyvatelstva ale také způsobuje, že hloubka tohoto pásma v městské aglomeraci je výrazně menší, než za "normálních" podmínek a pohybuje se v rozmezí od 100 do 300 metrů (v závislosti na velikosti stráže). Úkoly plní stráž, která bezprostředně zabezpečuje přímou ochranu a obranu objektu a organizuje v jeho prostoru pozorovací i kontrolní stanoviště, odposlech atd.

Specifické rysy města vedou k tomu, že je nutné přehodnotit ideu základní podmínky splnění úkolu spojené s ochranou objektu, jež spočívá v organizování silné a účinné přímé O+O, stálé a systematicky vedené aktivní útočné činnosti v celém prostoru působení. Toto tvrzení je v podmínkách města neudržitelné. Uskutečňování protidiverzní činnosti v městských aglomeracích vlastně spočívá v rozhodné přímé ochraně a obraně objektů na úkor aktivní útočné činnosti.

Činnost na blízkých přístupech vedená útočně zvlášť určenou jednotkou vyčleněnou z OP je do 3 km. Jejím hlavním úkolem by bylo zamezit, aby protivník vedl průzkum, pronikal nebo útočil na objekt.

Na rozdíl od činnosti, která je vedena v prostoru objektu a je v podstatě statická, je působení jednotek (úvarů) na blízkých přístupech charakterizováno velkou dynamikou, stálým přehledem a pohybem v určeném terénu. K tomu jsou v městských podmínkách

Obr. 2

organizována pozorovací a kontrolní stanoviště, odposlech a léčky. Méně než za "normálních" podmínek je organizováno vyhledávání, to uskutečňují vysoce pohyblivé jednotky: družstvo - četa.

Zvláštním rysem činnosti, která je na blízkých přístupech k objektu vedena, je, že pokud dojde k navázání dotyku s protivníkem a nepodaří se jej zničit, musí být tak dlouho pronásledován bez ohledu na vzdálenost od objektu, dokud nebude zneškodněn.

Zálohu ochranné posádky (ZOP) tvoří jednotka, která by neměla být početně slabší než stráž. Je určena k posílení stráže, vedení útočné činnosti na přístupech k objektu i zneškodnění zjištěného protivníka.

Bojová ochranně obranná činnost je tvořena třemi základními prvky vzájemně propojeného celku. Jsou to: bojová sestava, palebný systém a ženijní vybudování objektů a prostoru bojové činnosti. Jsou to tzv. integrované prvky ochranně obranného systému.

Hlavní místo v systému O+O objektů má bojová sestava. Její charakter závisí na stupni ohrožení diverzí, důležitosti objektů, druhu zástavby a profilu terénu městské aglomerace.

Bojová sestava musí odpovídat zámyslu OOČ a zabezpečit vytvoření mohutného palebného systému skládajícího se z více pater, efektivní využití všech sil a palebných prostředků, výhodný manévr, aktivní činnost na přístupech k objektům, účinné velení a součinnost mezi jeho jednotlivými články.

Bojovou sestavu útvaru (svazku) OOČ tvoří:

- jednotky určené pro přímou O+O objektů,
- vševojsková záloha (VŠZ),
- protiletadlová jednotka,
- speciální zvláštní zálohy,
- jednotky speciálního technického a týlového zabezpečení.

Vzhledem k vývoji situace a podmínek organizace OOČ mohou být do bojové sestavy začleněny zvlášť vytvořené prvky, jako např. odřad zabezpečení pohybu (OZP), jednotka záchranně odsunová atd.

Stálost soudobé O+O objektů spočívá hlavně v palebném systému. Proto je palba hlavním a neodmyslitelným prvkem OOČ. Je vhodné se zmínit o tom, že v podmínkách vedení boje ve městě nemá široké pásmo postřelování žádný zvláštní význam, poněvadž palebný boj bude uplatňován na velmi krátkou vzdálenost.

Palebný systém OOČ ve městě je organizován na jednotlivých směrech, zpravidla na koncích cest, ulic a pro protivníka výhodných přístupech k objektu. Jsou také připravovány úseky pro soustředěnou palbu na pravděpodobné prostory uskupení protivníka. To mohou být dvorky, náměstí, ba dokonce domovní vstupy (brány) obytných budov, které u objektu jsou. Páteř palebného systému O+O objektů tvoří palba ručních zbraní. Proto jsou pro jednotlivé palebné prostředky a střelce stráže i OP vybírána stanoviště tak, aby z nich mohla být vedena palba z několika pater. K tomu, aby bylo protivníkovi znemožněno pozorování, je nezbytné mít zabezpečenou palbu na střechy a okna vyšších pater vysokých domů.

Průměrný čas k organizování palebného systému od převzetí objektu by neměl přesahovat 30 minut pro stráž v síle čety a 40 minut pro ochrannou zálohu (OZ) hodnoty roty.

V rámci organizování palebného systému určí velitel stráže (OZ) způsob vedení palby a jednotlivé signály (povely).

Důležité postavení v O+O objektů v městské aglomeraci má **ženijní zabezpečení**, protože část úseků terénu vně objektu nelze palebným systémem vykrýt.

Ženijní zesílení objektů v prostoru bojové OČ se v městské aglomeraci nespočívá ve zřízení nových ženijních zesilujících staveb, ale ve využití a přizpůsobení všech staveb (např. sklepů), které jsou vhodné k ukrytí osob a techniky.

Systém ženijních překážek vytváří v souladu se zámyslem vedení OČ. Musí být sladěný s palebným systémem, zástavbou, prvky zesilujících staveb a vzít v úvahu požadavek k provedení manévru především zálohami. Jde o minová pole a zesilující práce.

Ženijní výstavby objektů a prostoru OČ se účastní všechny jednotky dle stanoveného způsobu, plánu a pořadí v rámci opatření ženijního zabezpečení. Budují ženijní překážky, zesilují objekty, udržují cesty, těžší a připravují pitnou vodu, maskují. Práce uskutečňují skrytě s využitím mechanizačních prostředků a místních zdrojů.

Ochranu a obranu objektu provádějí ty útvary (jednotky), v jejichž prostoru bojové činnosti leží. Jednotky organizují O+O objektů, ničí průzkumné diverzní síly protivníka ve dvou pásmech, útvary ve třech.

Činnost v prostoru objektu (1. pásmu). Strážce bojují s průzkumnými diverzními silami protivníka samostatně nebo posíleny částí zálohy z OZ posádky.

Její jednotlivé prvky působí, pokud je zjištěn v 1., 2., nebo 3. pásmu protivník, ale také při jeho přímém útoku na objekt.

Náhlý útok odráží nejprve síly, které působí na předpolí a strážní na stanovištích. Bdící směna strážce kryje palbou strážné, zaujímá určená stanoviště a palbou ničí útočícího protivníka. Odpočívající směna zůstává v záloze velitele strážce v pohotovosti posílit obranu objektu na neohroženějším směru.

Velitel OZ použije podle potřeby svoji zálohu nebo mobilní jednotku. Při útoku větších sil protivníka zasazuje nadřazený velitel OZ svoji zálohu.

Když strážník zjistí podezřelé osoby v 1. pásmu, zadrží je, likvidují a okamžitě uvědomují velitele strážce stanovenými signály nebo těmi prostředky spojení, které jsou k dispozici. V tomto případě posílí velitel strážce stanoviště vojáky bdící směny, vysílá hlídku z odpočívající směny, aby zajala nebo zničila protivníka. Ostatní síly odpočívající směny jsou v záloze velitele strážce.

Tuto událost hlásí velitel strážce veliteli OZ, který v případě potřeby aktivuje vlastní síly a uvědomuje velitele jednotky, která vede útočnou činnost ve 2. pásmu a nařizuje mu, aby odřízl pravděpodobné směry ústupu protivníka. Organizuje také stíhání v součinnosti s jednotkou ve 2. pásmu a informuje nadřazeného o přijatých opatřeních.

Zjistí-li protivníka jednotka vedoucí útočnou činnost ve 2. pásmu, je posílena obrana objektu silami bdící směny a omezeně je použita záloha v 1. nebo 2. pásmu. Zvláštní pozornost strážce bude tehdy soustředěna na dozor nad podzemními kanalizačními průchody, které jsou v prostoru objektu, vyčlenění stanovišť k jejich vchodům. Tuto činnost organizují velitelé OZ.

Činnost ve 2. pásmu vede jednotka vyčleněná ze sestavy OZ do hloubky 3 km; používá forem a způsobů protidiverzní útočné činnosti. Základem však zůstává činnost průzkumná.

Specifické rysy městské aglomerace omezují způsoby vedení průzkumu pouze na pozorovací stanoviště, odposlouchávání a léčky, ale prohledávání se omezuje pouze na parky a zahrádky.

Specifika této činnosti nutí organizovat společný systém vedení průzkumu v jednotlivých pásmech. Armády by byly vyhrazeny ulice, dvorky, průjezdy, policii byty a domy, bezpečnostní službě - agenturní průzkum. Mezi těmito jednotlivými orgány systému je nutné organizovat úzkou součinnost.

Omezené působení jednotky, která útočně působí na bližších přístupech, je možné po zjištění protivníka ve 3., 2., nebo 1. pásmu, či přímo při jeho bezprostředním útoku na objekt.

Pokud je protivník zjištěn na dalších přístupech (3. pásmo), vede tato jednotka průzkum na směrech jeho pravděpodobného postupu, organizuje léčku nebo staví překážku.

Je-li zjištěn protivník v 1. pásmu, organizuje velitel jednotky, která v něm působí, taková opatření, aby mu zamezil přístup do pásma a zkoumání objektu, a pak jej ničí. Informuje o přijatých opatřeních velitele OZ, jenž vydá úkol stráž (k zesílení stanovišť) a záloze. Záloha může: vést průzkum, připravit léčku ve 2. nebo 1. pásmu, ale také pronásledovat protivníka.

Přímý útok protivníka odráží stráž z připravených stanovišť, jednotka působící ve 2. pásmu a záloha na něho útočí z boku a týlu. Pokud je do boje zasazena pouze záloha velitele OZ, připravuje útočná jednotka ve 2. pásmu překážku na směru pravděpodobného ústupu protivníka.

Činnost na vzdálených přístupech (2. pásmo) zahrnuje prostor, který je mimo dosah působení sil OZ. Velikost tohoto pásma bude závislá na rozloze prostoru pro vedení OOC, v níž by bylo použito veškerých bojových protidiverzních forem a způsobů boje.

Cílem činnosti vedené na vzdálených přístupech je zjistit, zajmout nebo zničit diverzní průzkumné síly protivníka dříve, než se jim podaří odhalit rozmístění chráněných objektů. Ve 3. pásmu působí zálohy vyčleněné útvarům.

Charakteristickým rysem činnosti je ve 3. pásmu častý přechod používání jedné formy do druhé, nebo současně používání několika forem (např. průzkum, přehrazování, pronásledování). Podstatou této činnosti je organizovat systém vedení průzkumu na směrech pravděpodobného přístupu protivníka, prohledávání zahrad, parků, lesů, které jsou v obvodu městské aglomerace, malými jednotkami, jež, zjistí-li protivníka, okamžitě uvědomují nadřízeného, aby mohl vyčlenit větší síly a ničit jej.

Základní forma, která je ve 3. pásmu používána, je průzkum pozorováním a hlídkováním. Smyslem je zjistit informace o pobytu protivníka a také omezit volnost jeho pohybu.

K pronásledování přecházejí jednotky zpravidla až po průzkumu protivníka a navázání s ním dotyku; končí, když je zničen nebo zajat. Cíle je dosahováno tím, že používají různých způsobů a forem činnosti ve směru pochodu (ústupu) diverzních sil.

Závěrem lze zdůraznit, že cílem činnosti protivníka je narušit chod týlu; rozvojem nových bojových prostředků neztratil vůbec nic ze svého významu, spíše jeho úloha systematicky narůstá. Došlo však k určitému přesunu: od diverze k průzkumu. U diverzního působení na objekty mají stále větší význam takové metody, které umožňují plně využít momentu překvapení.

Fyzický boj se speciálními skupinami bude prováděn při protidiverzní obraně, jejíž neodmyslitelnou součástí je bojová protidiverzní činnost a v jejím rámci ochranná obranná činnost.

Boj musí být veden ve všech pásmech objektu, jeho účinnost bude závislá na nasycení protidiverzními silami (tedy na velikosti, která připadne na jednotku povrchu daného pásma v km²).

Uvedený článek je redakčním zpracováním příspěvku plk. Stanislava Lipského uveřejněného v polské Myšli Wojskové č. 1/1991.

-JM-

